

Til lovforslag nr. L 75. Betænkning afgivet af miljø- og planlægningsudvalget den 10. december 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om miljøstøtte

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med miljøministeren. Udvalget har desuden stillet en række spørgsmål til miljøministeren, som denne har besvaret skriftligt. Udvalget har endvidere modtaget skriftlig henvendelse fra Håndværksrådet.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag nr. 4 og 5.

Et *andet mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag nr. 4 og 5 og det af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1.

Et *mindretal inden for mindretallet* (venstres medlemmer af udvalget) beklager, at det under udvalgsarbejdet ikke er lykkedes at skabe større forståelse for, at miljøinvesteringer i særlig grad er belastende for mindre virksomheder. Mindretallet er dog selvfølgelig tilfreds med, at miljøministeren har accepteret Håndværksrådets placering i miljøkreditrådet.

Af besvarelsenerne på de stillede spørgsmål fremgår det, at der ikke er prøvenumæssige årsager til miljøministerens afvisning af ændringsforslaget om 30.000 kr. som nedre grænse for tilskudsberettigede investeringsbeløb. Mindretallet ønskede at fastholde den nuværende grænse, men har fremsat ændringsforslaget om 30.000 kr. for at vise imødekommethed over for ministerens argumen-

tation om en justering af undergrænsen, der har været uændret siden lovens indførelse.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har dog stillet ændringsforslag nr. 2 og tiltrådt miljøministerens ændringsforslag under nr. 4 og 5 samt ændringsforslagene under nr. 3 og 6. Mindretallet ønsker at udtale, at det ikke kan støtte et lovforslag, der pålægger dansk erhvervsliv og skatteyderne unødige udgifter.

Hvis man absolut mener, at det er rimeligt at pålægge danske virksomheder krav, der er strengere end for de øvrige EF-landes virksomheder, ville det mest neutrale være at forøge afskrivningsmulighederne for disse miljøinvesteringer.

I stedet har ministeren ønsket at bibeholde et miljøkreditråd, der kun fungerer som et ekspeditionskontor for miljøstyrelsen. Nedsættelsen af dette miljøkreditråd er et klassisk eksempel på, hvorledes de ansvarlige har bragt landet i økonomisk uføre.

Miljøkreditrådet sammensættes af en formand, der ved siden af et andet vellønnet job påtager sig denne store også vellønnede arbejdsbyrde i arbejdstiden, samt to eksperter fra miljøministeriet og syv andre eksperter fra diverse organisationer med særlige interesser og kontakter ud til de søgende virksomheder.

Valget falder øjensynlig på rene supermenesker. De skal ikke alene behandle mange tusinde ansøgninger om støtte, men også virke fremmende på nytænkningen ved indførelse af ny teknologi, der indebærer en risiko for virksomheden, der søger støtte.